

Nazire Sevgili Edebiyat Evim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Mart 2021

Sahi, şiirin mevsimi olur mu ama en güzeli dostluğun rüzgârı ile içselleşen güzelliklere düşkün iken yürek dolusu temenni.

Bir sefil kulum ve bilemedim
Gülümsemek idi belki tek derdim
Kelamım yeter miydi sahi?
Mademki düştük yola sevgiyle
Didikledik ruhu kalemin nazıyla.

Tünedik dala
Şüheda maziyi yok bildik bileli
Hocalarımıza özendik lakin
Yanar mıydı sahi sonsuza kadar
Umudun feneri?

Fendi mutluluğun
Yendi bir kez tutulan nutku
Öznesi neydi de şiirin?
Özlemle şerh düştük içten geçene.

Rabbimize şükür
Kat ettik ömrü
En çok dilediğimiz huzur
Sevginin meltemi ile
Yaktık geçtik evreni.

Yaşımız kaçtı yasımız neyin nesi?
Sami Hocamızın neşeli yürek sesi
Nemalandık bir kez dostluktan
Şiirden ötesi saklıydı
Şiar edindiğimiz içtenliğin meziyeti
Hele ki bir ömür nimet bilmişken eziyeti.

Hecesizim malum
Öznemse saklı tuttuğum umudun

Tünediğim kalemden sarkan ruhum
Sevilmez mi dostluğun kalesi?
Elbet sevgiyle inşa ettik bir kez Edebiyat Evimizi.